

1 Hvilke former for frister gælder i civilretlige sager?

I den polske civilproces sondres der mellem følgende typer frister:

for så vidt angår parternes formelle skridt: lovbestemte, retlige og aftalte frister

for så vidt angår rettens formelle skridt: vejledende frister.

Lovbestemte og retlige frister er endelige og kan ikke overskrides.

De lovbestemte frister, som kaldes forældelsesfrister (hvilket betyder, at den manglende iagttagelse af disse frister medfører, at det formelle skridt ikke længere kan foretages), er fastsat ved lov. Disse frister kan ikke forlænges eller afkortes. En lovbestemt frist regnes fra det tidspunkt, der er fastsat i loven. Der er to typer lovbestemte frister: *ad quem*-frister (et processkridt skal være foretaget før fristens udløb), og *post quem*-frister (et processkridt kan foretages efter fristens udløb). Lovbestemte frister omfatter frister for iværksættelse af retsmidler, f.eks. fristen for indgivelse af en appel eller klage.

Retlige frister er også defineret som forældelsesfrister, men de fastsættes af retten eller en dommer. Retlige frister kan forlænges eller afkortes, men kun hvis der er vægtige grunde hertil, og efter der er indgivet en anmodning, før en frist udløber, og der er ikke krav om at høre modparten. Disse frister løber fra det tidspunkt, hvor en afgørelse eller en kendelse om spørgsmålet er afsagt. I de tilfælde hvor den civile retsplejelov fastlægger, at forkyndelse sker automatisk, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor dommen eller kendelsen forkyndes.

Retlige frister omfatter frister for afhjælpning af en retlig eller formel inhabilitet eller for afhjælpning af formelle mangler i forbindelse med en appel eller klage. Aftalebemte frister fastsættes, som navnet antyder, efter fælles overenskomst mellem parterne. Et klassisk eksempel er udsættelse af sager efter parternes fælles begæring. Hvis parterne indgiver en sådan begæring, kan retten (uden at være forpligtet til det) udsætte sagen. Anvendelse af frister af denne type afhænger udelukkende af parterne.

Vejledende frister gælder normalt for de retslige myndigheder og ikke for parterne. Manglende overholdelse af dem har ingen negative formelle retsvirkninger. Formålet med dem er grundlæggende at fremskynde behandlingen af retssager. Et eksempel på en sådan frist er fristen for rettens udarbejdelse af en doms præmisser.

2 Liste over dage, der betragtes som fridage i henhold til forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971.

Ifølge lov af 18. januar 1951 om arbejdsfrie dage gælder følgende lovbestemte arbejdsfrie dage:

1. alle søndage (lørdage er ikke lovbestemte arbejdsfrie dage)

2. følgende dage:

1. januar — nytårsdag

6. januar — helligtrekongersdag

påskedag

2. påskedag

1. maj — arbejdernes internationale kampdag

3. maj — forfatningsdagen

pinsedag

Kristi legemsfest

15. august — Mariæ himmelfart

1. november — allehelgensdag

11. november — uafhængighedsdagen

25. december — juledag

26. december — 2. juledag.

I 2024 falder påskedag søndag den 31. marts, 2. påskedag mandag den 1. april, pinsedag søndag den 19. maj og Kristi legemsfest den 30. maj.

3 Hvilke generelle regler for tidsfrister gælder i de forskellige typer civilretlige sager?

På det civilretlige område kan begrebet "frist" betyde to ting.

Det kan enten være et bestemt tidspunkt (f.eks. den 5. april 2017) eller en bestemt periode med begyndelse og udløb (f.eks. 14 dage).

Er der fastsat en endelig frist (*dies ad quem*), er det nøjagtige tidspunkt, hvor den udløber, afgørende. En frist behøver ikke være angivet som en dag, men den kan defineres ved forekomsten af en begivenhed, som de kontraherende parter har fastsat i en konkret situation.

Formelle frister er fastsat ved enheder som dag, uge, måned eller år. I henhold til artikel 165 i den civile retsplejelov er metoden til beregning af frister i en civil sag fastsat i bestemmelserne i den civile lovbog om frister, hvis en frist er fastsat i den almindelige lovgivning, en retsafgørelse, en afgørelse truffet af en anden statslig myndighed eller en retsakt uden at angive, hvordan den beregnes, jf. artikel 110 i den civile lovbog. Forsendelse af et processkrift på et polsk postkontor tilhørende en national postbefordrende virksomhed på Polens område eller på et udenlandsk postkontor tilhørende en national postbefordrende virksomhed i en anden EU-medlemsstats område, ligestilles med indgivelse af et processkrift til retten. Det samme gælder for indgivelse af et dokument, som en soldat indgiver til enhedens hovedkvarter, som en frihedsberøvet person indgiver til den pågældendes fængsels administration, eller som et medlem af besætningen på et polsk skib indgiver til kaptajnen på det pågældende fartøj.

En dag består af 24 timer. Et døgn har 24 timer, der begynder kl. 00.00 og slutter kl. 24.00.

En frist, der er angivet i dage, udløber ved udgangen af den sidste dag. En frist udtrykt i uger, måneder eller år udløber ved udgangen af den dag, der ved navn eller dato svarer til den første dag i fristen, eller hvis en sådan dag ikke findes, den sidste dag i den måned. Hvis en frist udtrykkes som primo, medio eller ultimo i en måned, forstås dette som den første, 15. eller sidste dag i måneden. En halv måned svarer til 15 dage. Hvis en frist er fastsat som måneder eller år, og der ikke er krav om kontinuitet, antages det, at der er 30 dage på en måned og 365 dage på et år. Hvis fristen for at foretage en handling falder på en lovbestemt arbejdsfri dag eller en lørdag, udløber fristen den følgende dag, som ikke er en arbejdsfri dag eller lørdag.

4 Hvis en handling eller en formalitet skal udføres inden for en given frist, hvornår begynder denne frist da at løbe?

Hvis begyndelsen af en frist, der er defineret som dage, er en specifik begivenhed, medregnes den dag, hvor begivenheden finder sted, ikke i beregningen af fristen. Hvis en ret for eksempel den 11. januar 2017 informerer en part om at skulle iværksætte et bestemt processkridt inden for en frist på syv dage, udløber fristen ved midnat, dvs. den 18. januar 2017 kl. 24:00.

5 Kan fristen påvirkes eller ændres alt efter, hvordan dokumenterne overbringes eller forkyndes (personlig forkyndelse ved hjælp af en foged eller postbefordring)?

En ret kan forkynde et processkrift på flere måder: pr. post, ved en foged, en retsbetjent eller rettens processtjeneste. Forkyndelse for adressaten kan også ske ved at udlevere dokumentet direkte til justitskontoret. Så længe forkyndelsen er sket korrekt, har alle disse metoder samme gyldighed, og valg af metode påvirker ikke fristernes varighed.

Siden den 8. september 2016 har det ifølge reglerne været tilladt at forkynde et processkrift via et datatransmissionssystem, hvis adressaten har indgivet dokumenter via et sådant system eller har valgt at gøre det. En adressat, som har valgt at indgive dokumenter via et datatransmissionssystem, kan fravælge elektronisk forkyndelse.

Et dokument, som forkyndes elektronisk, anses for at være blevet forkyndt på den dato, der er påført den elektroniske kvittering for korrespondancen, også selv om denne dato falder på en lovbestemt arbejdsfri dag. Virkningerne af en forkyndelse påvirkes ikke af, at elektronisk korrespondance modtages om natten. Foreligger der ikke en elektronisk kvittering for modtagelse af korrespondancen, anses forkyndelsen for gyldig 14 dage efter den dato, hvor dokumentet er overført til datatransmissionssystemet. Ovennævnte bestemmelse forudsætter, at parterne går ind på deres elektroniske konto mindst én gang hver 14 dag.

6 Hvis en begivenhed udløser fristen, tages den dag, hvor begivenheden fandt sted, da med i beregningen af tidsfristen?

Hvis begyndelsen af en frist, der er defineret som dage, er en specifik begivenhed, medregnes den dag, hvor begivenheden finder sted, ikke i beregningen af fristen.

7 Hvis tidsfristen er udtrykt i dage, er der så tale om kalenderdage eller arbejdsdage?

Frister fastsat i dage angives i kalenderdage. Hvis fristen for at foretage et formelt skridt falder på en lovbestemt arbejdsfri dag eller en lørdag, udløber fristen den følgende dag, som ikke er en arbejdsfri dag eller lørdag.

8 Hvordan er reglerne, hvis tidsfristen er angivet i uger, måneder eller år?

En frist udtrykt i uger, måneder eller år udløber ved udgangen af den dag, der ved navn eller dato svarer til den første dag i fristen, eller hvis en sådan dag ikke findes, den sidste dag i den måned.

Hvis en frist udtrykkes som primo, medio eller ultimo i en måned, forstås dette som den første, 15. eller sidste dag i måneden. En frist på en halv måned svarer til 15 dage.

Hvis en frist er fastsat som måneder eller år, og der ikke er krav om kontinuitet, antages det, at der er 30 dage på en måned og 365 dage på et år.

9 Hvornår udløber fristen, hvis den er angivet i uger, måneder eller år?

En frist udtrykt i uger, måneder eller år udløber ved udgangen af den dag, der ved navn eller dato svarer til den første dag i fristen, eller hvis en sådan dag ikke findes, den sidste dag i den måned.

Hvis en frist udtrykkes som primo, medio eller ultimo i en måned, forstås dette som den første, 15. eller sidste dag i måneden. En frist på en halv måned svarer til 15 dage.

Hvis en frist er fastsat som måneder eller år, og der ikke er krav om kontinuitet, antages det, at der er 30 dage på en måned og 365 dage på et år.

10 Hvis fristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller anden officiel fridag, forlænges den så til den førstkommande hverdag?

Hvis fristen for at foretage et formelt skridt falder på en lovbestemt arbejdsfri dag eller en lørdag, udløber fristen den følgende dag, som ikke er en arbejdsfri dag eller lørdag.

11 Er der særlige omstændigheder, som giver anledning til fristforlængelse? Hvad er betingelserne for fristforlængelse?

Kun retlige frister, dvs. frister, der er fastsat af en ret eller dennes formand, kan forlænges eller afkortes. Afgørelsen om at forlænge eller afkorte en frist kan træffes såvel af retten som dennes formand, men udelukkende hvis der efter deres skøn foreligger en vægtig begrundelse herfor.

En frist kan kun forlænges eller afkortes efter anmodning fra en part, en deltager i en sag inden for rammerne af den frivillige retspleje, en intervenient, en offentlig anklager, en tilsynsførende, forbrugerombudsmanden, en ikke-statslig organisation, en sagkyndig eller et vidne udpeget af retten, hvis fristen vedrører deres handlinger. Retten kan ikke træffe en sådan afgørelse af egen drift.

En anmodning skal indgives, før den fastsatte frist udløber.

12 Hvor lang er ankefristen?

I Polens civile retsplejelov er der fastsat lovbestemte frister for iværksættelse af retsmidler afhængigt af typen af retsafgørelse (*dom*) (*wyrok*), afgørelse om sagens realitet i sager inden for rammerne af den frivillige retspleje (*postanowienie co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym*), udeblivelsesdom (*wyrok zaoczny*), påkrav inden for rammerne af en sag vedrørende inddrivelse af pengebeløb (*nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym*), betalingspåkrav inden for rammerne af en sag om udstedelse af et betalingspåkrav (*nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym*) og afgørelser (*postanowienie*). Navnlig er der fastsat følgende lovbestemte frister:

dom eller afgørelse vedrørende sagens realitet: Dommens præmisser skal udarbejdes skriftligt, hvis en part anmoder herom inden for en uge fra den dato, hvor domskonklusionen blev afsagt. Retten skal af egen drift forkynde dommen for parterne, når en part, der handler uden advokat, en juridisk konsulent eller en patentagent, ikke var til stede, da dommen blev afsagt, fordi vedkommende var frihedsberøvet, og dommen blev afsagt i et lukket retsmøde. En dom og oplysninger om måden og fristen for indgivelse af en anmodning om forkyndelse af præmisserne samt om betingelserne, metoden og fristen for indgivelse af en appel skal automatisk forkyndes for enhver part, der har handlet uden en advokat, juridisk konsulent, en patentagent eller Polens anklagemyndighed. Hvis der er pligt til at lade sig repræsentere, skal en part repræsenteres af en advokat eller en juridisk konsulent. Parten bør også underrettes om bestemmelserne om forpligtelsen til at lade sig repræsentere og om konsekvenserne af manglende overholdelse af disse bestemmelser. En appel kan indbringes til den ret, der har afsagt den anfægtede dom, inden for en frist på to uger fra forkyndelsen af dommen og dens præmisser. I tilfælde af en forlængelse af fristen for udfærdigelse af dommens skriftlige præmisser er appellfristen tre uger. Retten underretter parten om fristen, når den forkynder dommen og dens præmisser. Hvis fristen er angivet forkert i meddelelsen, og parten har overholdt den, anses appellen for at være indgivet i overensstemmelse med fristen. Ovennævnte frister (to uger og tre uger) anses også for at være overholdt, hvis parten inden udløbet af disse frister har appelleret sagen til retten i anden instans. I sådanne tilfælde underretter denne ret retten i første instans om appellen og anmoder om, at sagsakterne fremsendes

en afgørelse: Klagefristen er en uge regnet fra datoen for forkyndelsen af afgørelsen og begrundelsen for afgørelsen, herunder når forkyndelsen foretages af egen drift. Hvis retten på det tidspunkt, hvor afgørelsen blev truffet, besluttede ikke at udarbejde begrundelsen for afgørelsen, begynder fristen at løbe fra afsigelsen af afgørelsen eller, hvis den skulle forkyndes, fra forkyndelsesdatoen. Retten er kun forpligtet til at udarbejde begrundelser for afgørelser, der er afsagt i et offentligt retsmøde, hvis de kan appelleres, og kun hvis en part anmoder herom inden for en uge efter datoen for afsigelsen. Sådanne afgørelser forkyndes kun for den part, der har fremsat begæring om, at begrundelsen for afgørelsen udfærdiges og forkyndes for parten sammen med afgørelsen. Medmindre andet er fastsat i en specifik lov, skal retten af egen drift forkynde afgørelser, der er truffet i offentligt retsmøde, for parterne. I forbindelse med

forkyndelsen af en afgørelse for en part, der har handlet uden en advokat, en juridisk konsulent, en patentagent eller Polens anklagemyndighed, bør parten underrettes om formaliteten, betingelserne, fristerne og fremgangsmåden for indgivelse af en anmodning om forkyndelse af begrundelsen og appelskriftet, eller om, at afgørelsen ikke kan appelleres, eller om, at begrundelsen for afgørelsen ikke skal udfærdiges. I tilfælde af en afgørelse, der kan appelleres, og som er afsagt i et lukket retsmøde, udarbejder retten kun begrundelsen, hvis en part anmoder herom inden for en uge efter forkyndelsen af afgørelsen.

Afgørelsen med begrundelsen forkyndes kun for den part, der har anmodet om, at begrundelsen for afgørelsen udarbejdes og forkyndes sammen med afgørelsen. Når en særlig lov kræver, at retten efter loven udarbejder begrundelsen for en afgørelse, der er afsagt i et lukket retsmøde, skal afgørelsen og begrundelsen forkyndes automatisk. Retten kan udarbejde begrundelsen for en afgørelse, der kan appelleres, og som er afsagt i et lukket retsmøde, hvis dette strømliner proceduren, eller hvis afgørelsen vedrører godtgørelse af omkostninger til en person, der ikke er part i sagen. I sådanne tilfælde forkyndes afgørelsen og begrundelsen for alle berørte parter eller personer. Rettens automatiske forkyndelse af en afgørelse, der er truffet i et lukket retsmøde, sammen med begrundelsen fritager parten for forpligtelse til at indgive en begæring om forkyndelse af afgørelsen og begrundelsen. Når retten træffer en afgørelse, der kan appelleres, kan den i overensstemmelse med sin vurdering på grundlag af alle sagens omstændigheder beslutte ikke at begrunde afgørelsen, forudsat at den fuldt ud tager partens påstand i processkriftet til følge og tilslutter sig de argumenter, som parten har fremført til støtte for denne påstand. Afgørelsen skal henvise til det pågældende processkrift. Hvis procesdokumentet forkyndes senere end afgørelsen, begynder appelfristen at løbe fra datoen for forkyndelsen af dette processkrift. En afgørelse truffet af en stævningsmand kan appelleres, hvis denne afgørelse kunne appelleres, hvis den var blevet truffet af retten. En appel indgives til den ret, hvor stævningsmanden har truffet den afgørelse, der anfægtes, inden for en uge efter forkyndelsen af afgørelsen. Hvis afgørelsen er blevet forkyndt uden begrundelse, og parten har fremsat begæring om, at begrundelsen udarbejdes, begynder klagefristen at løbe fra datoen for forkyndelsen af afgørelsen sammen med begrundelsen

en udeblivelsesdom vedrørende sagsøgte: Sagsøgte, over for hvem der er afsagt en udeblivelsesdom, kan gøre indsigelse inden for to uger efter, at dommen er forkyndt for vedkommende

en udeblivelsesdom vedrørende sagsøger: Retten udarbejder begrundelsen for en udeblivelsesdom, hvis søgsmålet helt eller delvis er blevet forkastet, og sagsøgeren inden for en uge efter forkyndelsen af dommen fremsætter begæring om, at begrundelsen for afgørelsen udarbejdes

betalingspåbud i en sag vedrørende inddrivelse af pengebeløb og betalingspåbud i forbindelse med en betalingspåbudsprocedure: I en betalingspåbudsprocedure pålægger retten sagsøgte at betale hele kravet, herunder omkostningerne, inden for den frist, der er fastsat i betalingspåbuddet, eller at indgive en appel (indsigelse mod betalingspåbuddet i en sag vedrørende inddrivelse af pengebeløb, indsigelse mod betalingspåbuddet i forbindelse med en betalingspåbudsprocedure). Der gælder følgende frister: to uger fra datoen for forkyndelsen af betalingspåbuddet i tilfælde af et betalingspåbud, der er udstedt i en sag vedrørende inddrivelse af pengebeløb, når forkyndelsen af påbuddet for skyldneren skal finde sted i landet, en måned fra datoen for forkyndelsen af betalingspåbuddet i tilfælde af et betalingspåbud, der er udstedt i en sag vedrørende inddrivelse af pengebeløb, når forkyndelsen af påbuddet for skyldneren skal finde sted uden for Polen, men inden for Den Europæiske Union, en måned fra datoen for forkyndelsen af påbuddet i tilfælde af et betalingspåbud udstedt i forbindelse med en betalingspåbudsprocedure, hvor forkyndelsen for skyldneren skal finde sted inden for Den Europæiske Union, tre måneder efter datoen for forkyndelsen af påbuddet, hvis forkyndelsen af påbuddet skal finde sted uden for Den Europæiske Union. Hvis det efter udstedelsen af betalingspåbuddet viser sig, at forkyndelsen af betalingspåkravet skal ske på et sted, der i overensstemmelse med stk. 2 begrundes, at der fastsættes en anden frist end den, der er fastsat i det udstedte påbud, udsteder retten i givet fald en afgørelse om ændring af påbuddet af egen drift.

13 Kan domstolene ændre tidsfristerne, navnlig mødefristerne, eller fastsætte en særlig mødedato?

Et vidne eller en part i en sag har en absolut pligt til at give møde for retten. Et vidne skal også give møde for retten, selv om vedkommende ikke har kendskab til sagens omstændigheder, eller hvis vedkommende allerede har besluttet at udøve sin ret til at nægte at vidne. Et vidne skal meddele sit fravær (manglende fremmøde) skriftligt inden datoen for retsmødets afholdelse. Indgivelse af en meddelelse om manglende fremmøde på et senere tidspunkt forhindrer ikke retten i under retsmødet at pålægge vidnet en bøde.

Et vidne skal vedlægge et dokument, der indeholder en skriftlig begrundelse for ikke at møde op. Et vidnes manglende fremmøde kan undskyldes på grund af sygdom, en vigtig forretningsrejse eller en alvorlig uforudset hændelse. Hvis sygdom påberåbes som begrundelse for ikke at møde op efter en indkaldelse, skal rettens læge udstede en attest, der bekræfter, at vedkommende er ude af stand til at møde op. I sådanne tilfælde fastsætter retten en anden dato for fremmøde.

14 Hvis et dokument til en part, som bor på et sted, der berettiger vedkommende til en forlængelse af tidsfristen, forkyndes for den pågældende på et sted, der ikke berettiger til en sådan forlængelse, mister denne person så retten til den længere tidsfrist?

En part eller et vidne er omfattet af bestemmelserne i den civile retspleje, som anvendes af den retslige myndighed (retten).

15 Hvilke konsekvenser har en fristoverskridelse?

Et formelt skridt, der er foretaget af en part efter udløbet af en frist, er ugyldigt.

Dette princip gælder både lovbestemte og retlige frister. Ugyldigheden af et formelt skridt betyder, at et processkridt, der er udført for sent, ikke afføder de sædvanlige retsvirkninger efter loven. Et formelt skridt, der er foretaget efter udløbet af en frist, er ugyldigt, selv om retten endnu ikke har afsagt den kendelse, som er konsekvensen af, at fristen er udløbet.

16 Hvis fristen udløber, hvilke retsmidler kan de parter, som har overskredet fristen, da tage i brug?

Hvis en frist overskrides, kan en part anmode om, at den begynder at løbe på ny og anmode om, at sagen genoptages.

Hvis parten har overskredet fristen for at foretage et formelt skridt, uden at vedkommende kan holdes ansvarlig for det, lader retten fristen løbe på ny efter anmodning fra parten. Dette er dog ikke muligt, hvis den manglende overholdelse af fristen ikke har nogen negative formelle retsvirkninger for den pågældende part. Et processkrift med en anmodning om at på ny at få en frist til at løbe skal indgives til den ret, for hvilken retsskridtet skulle foretages, senest en uge efter, at årsagen til fristens manglende overholdelse ophører. De forhold, der ligger til grund for anmodningen, skal anføres i processkriftet. Parten skal iværksætte det formelle skridt, samtidig med at vedkommende indgiver anmodningen. Et år efter udløbet af den overskredne frist kan fristen kun undtagelsesvist forlænges. Det er ikke muligt at forlænge en frist for iværksættelse af en appel til prøvelse af en dom om omstødelse af et ægteskab, tilkendelse af skilsmisse eller erklæring om manglende indgåelse af et ægteskab, hvis mindst én af parterne har indgået nyt ægteskab, efter dommen blev endelig. En anmodning om at forlænge en frist, der er indgivet for sent, eller som ikke kan accepteres efter den almindelige lovgivning, afvises af retten. Indgivelse af en anmodning om at forlænge en frist, udsætter ikke sagen eller dommens fuldbyrdelse. Retten kan dog, afhængigt af omstændighederne, udsætte sagen eller dommens fuldbyrdelse. Hvis anmodningen efterkommes, kan retten straks fortsætte behandlingen af sagen

Genoptagelse af en sag gør det muligt atter at behandle en sag, som er afsluttet med en endelig afgørelse. En appel vedrørende en anmodning om genoptagelse af en sag behandles ofte som et ekstraordinært retsmiddel (eller en ekstraordinær appel), der anvendes til at anfægte endelige afgørelser, i modsætning til ordinære retsmidler (der anvendes i forbindelse med ikke-enderlige afgørelser). Der kan begæres genoptagelse af sagen på grund af ugyldighed: hvis dommerkollegiet omfattede en uvedkommende, eller hvis dommen blev pådømt af en ved lov udelukket dommer, og parten ikke kunne anmode om, at dommeren blev udelukket, før dommen blev endelig, hvis en part ikke havde søgsmålskompetence eller ikke var part i sagen, ikke var behørigt repræsenteret eller blev frataget handleevnen som følge af en lovovertrædelse. Der kan dog ikke anmodes om genoptagelse, hvis parten, inden

dommen blev endelig, havde genvundet handleevnen, eller hvis den manglende repræsentation blev gjort gældende ved indsigelse, eller hvis parten har godkendt de formelle skridt, der er taget. Der kan også anmodes om genoptagelse af sagen, hvis forfatningsdomstolen erklærer, at den retsakt, på grundlag af hvilken dommen blev afsagt, er i strid med [forfatningen](#), en ratificeret international traktat eller med en lov.

En begæring om genoptagelse af sagen kan fremsættes af følgende grunde:

Dommen var baseret på et forfalsket eller ændret dokument eller på en straffedom, der er blevet ophævet.

Dommen blev opnået gennem en strafbar handling.

Sagen kan endvidere begæres genoptaget:

i tilfælde af efterfølgende konstatering af en endelig dom vedrørende det samme retsforhold, kendsgerninger eller beviser, som kunne have påvirket sagens udfald, og som den berørte part ikke var i stand til at drage fordel af i den tidligere sag

hvis dommens indhold er blevet påvirket af en afgørelse, der ikke afsluttede sagens behandling, og denne afgørelse blev afsagt på grundlag af retsfor skrifter, som forfatningsdomstolen har anset for at være i strid med [forfatningen](#), en ratificeret international traktat eller med en lov (ophævet eller ændret i overensstemmelse med den civile retsplejelov).

Der kan kun anmodes om genoptagelse af sagen på grund af en strafbar handling, hvis den strafbare handling er fastslået ved en endelig dom, medmindre straffesagen ikke kan indledes eller er blevet indstillet af andre grunde end manglende beviser.

En anmodning om genoptagelse af en sag vedrørende en afgørelse om omstødelse af et ægteskab, om skilsmisse eller om, at et ægteskab ikke eksisterer, kan ikke antages til realitetsbehandling, hvis mindst én af parterne har indgået nyt ægteskab, efter at dommen er blevet endelig. En anmodning om genoptagelse af en sag skal indgives inden for en frist på tre måneder. Denne frist begynder at løbe fra den dato, hvor parten fik kendskab til grundene til genoptagelsen, eller, hvis årsagen er, at parten ikke var behørigt repræsenteret eller blev frataget muligheden for at anlægge sag, fra den dato, hvor parten eller dennes konstituerende organ eller dennes juridiske repræsentant fik kendskab til dommen. Hvis forfatningsdomstolen har fastslået, at en normativ retsakt er i strid med [forfatningen](#), en ratificeret international aftale eller den lov, på grundlag af hvilken der er afsagt en dom, skal en anmodning om genoptagelse indgives senest tre måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af forfatningsdomstolens afgørelse. Hvis en dom (udstedt på grundlag af en normativ retsakt, der er erklæret i strid med [forfatningen](#) af forfatningsdomstolen, en ratificeret international aftale eller en lov) på tidspunktet for forfatningsdomstolens afgørelse endnu ikke er blevet endelig som følge af indgivelsen af en appel, som efterfølgende er blevet afvist, begynder fristen at løbe fra datoen for forkyndelsen af afgørelsen om afvisning eller, hvis afgørelsen blev afsagt i et offentligt retsmøde, fra datoen for afsigelsen af denne afgørelse.

Der kan ikke anmodes om genoptagelse af en sag mere end ti år efter den dato, hvor dommen blev endelig (medmindre en part var ude af stand til at handle eller ikke var behørigt repræsenteret).

Sidste opdatering: 11/07/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.